

خشنودی و ناخشنودی خانواده

و عوامل مؤثر بر آن

مهناز مرادی

مقدمه:

بدیهی است که ازدواج اولین تعهد عاطفی و حقوقی است که مادر بزرگسالی قبول می‌کنیم. به علاوه انتخاب همسر و انعقاد پیمان زناشویی نقطه عطفی در رشد و پیشرفت شخصی تلقی می‌شود. بی تردید یکی از مهم‌ترین تصمیم‌هایی که مادر طول زندگی خود می‌گیریم انتخاب یک شریک زندگی است.

خشنودی در خانواده و عوامل مؤثر در آن

دلالت اصلی افراد برای ازدواج چیست؟ به نظر می‌رسد در جامعه امروزی سه دلیل اصلی برای ازدواج وجود دارد. (الف) عشق، (ب) اهم‌نشینی، (ج) تحقق انتظارها (سهرابی، ۱۳۷۷).

رایج‌ترین توضیحی که به عنوان دلیل ازدواج مطرح می‌شود، عشق است. واضح است که عشق برای افراد مختلف معانی بسیار متفاوتی دارد. در کل، عشق به مجموعه‌ای از احساسات مثبت و عمیق اشاره می‌کند که معطوف به فردی دیگر است. برای این که زندگی زناشویی به خشنودی بینجامد باید این احساسات عمیق اعلام شود و پاسخی مناسب از طرف

بودن است، محکوم به شکست است. ادل^۱ (۱۹۹۸) توافق در ارزش‌های راضیات زناشویی مرتبط می‌داند. به این معنا که زوج‌های موفق خود را با نظام زندگی شان منطبق می‌سازند. مطالعه ازدواج‌هایی که امکان ارزیابی آن‌ها وجود دارد بر این امر دلالت می‌کند که الگوهای متفاوتی در عملکرد موقفيت‌آمیز ازدواج‌ها به نمایش گذاشته می‌شود. به اظهار لیدر^۲ (۱۹۹۹) یک روش واحد برای دو فرد به منظور داشتن زندگی زناشویی خشنود وجود ندارد، اما با پیگیری عناصر اصلی معلوم می‌شود که گرچه الگوها متنوع‌اند، ولی قواعد مشترکی وجود دارند. برخی از قواعد مشترکی که در ازدواج‌های موفق با الگوهای عملکردی متنوع مشاهده می‌شود، عبارت‌انداز:

۱- همسران در یک زندگی زناشویی موفق، بادوام و توأم با رضایت به یکدیگر احترام می‌گذارند. هر یک از همسران بعضی ویژگی‌ها یا توانایی‌های قابل احترام را در دیگری می‌یابد، مثل: همسر خوبی بودن، تأمین مخارج کردن، طبع و ذوق هنری داشتن و... هر چه میدان احترام گذاری به یکدیگر وسیع ترباشد، زندگی زناشویی رضایتمندانه‌تر خواهد بود. این همسران تأیید و ارزش گذاری خود برای همسرشان را نشان می‌دهند و به طور پیوسته کارهایی انجام می‌دهند و مطالبی بیان می‌کنند که عواطف، عشق و احترامشان را به یکدیگر نشان می‌دهد و کلمات و اعمالی را که اهداف مثبت ازدواج‌شان را حمایت و تأیید می‌کند، انتخاب می‌کنند (فورنس، ۳، ۱۹۹۹).

۲- همسران نسبت به یکدیگر بربارند. آن‌ها در ک می‌کنند که امکان

آزادی و مطالعات فرهنگی
کسی که هدفتش آزادی
ازدواج همیشه شاد
بودن است، محکوم
به شکست است.

مقابل دریافت کند. افراد با هدف همنشینی نیز ازدواج می‌کنند. عشق مربوط به همنشینی، محبتی است که ما نسبت به افرادی احساس می‌کنیم که زندگی مان به طور عمیق با آن‌ها پیوند خورده است. این همان عشقی است که بر شراکت در تجربه استوار است. عشقی که در آن می‌دانیم طرف مقابل همیشه در کنار ماست. عشقی که با آن می‌دانیم همیشه به خاطر آن چه هستیم پذیرفته می‌شویم.

زوج‌های امروزی با هدف تحقق انتظاراتشان ازدواج می‌کنند. شناخت انتظارات، بیان آن‌ها و تلاش برای تحقق آن در حد اعادل چیزی است که خشنودی را در روابط زناشویی محقق می‌سازد. افراد انتظار دارند که از همسرانشان به طور خاص و از ازدواج به طور عام، سود مطمئنی عایدشان شود. مهم‌تر آن که همسران در جامعه صنعتی- فنی و مساوات طلب فعلی، معنای عمیق‌تری از انتظار را در ذهن دارند. آنان دیگر به نقش خانه‌داری یا نان آوری خانواده‌قانع نیستند و چیزی کم‌تر از کمال رانه می‌پذیرند و نه انتظار دارند. این کمال مطلوب بر احساسی ساده لوحانه از خوشبختی و رضایت‌خاطر استوار است. در مجموع می‌توان گفت که در عصر حاضر باورهای غلط متعددی توسط زوج‌ها پذیرفته شده‌اند. زوج‌ها این عقیده را پذیرفته‌اند که ازدواج، ارضای هر نیاز روان‌شناختی را به همراه دارد، و همین عقاید غیرواقع بینانه است که دامی برای سرخوردگی زناشویی خواهد بود. انتظار همیشه شاد بودن، رفع نیازها و تحت حمایت و تأیید بودن همیشگی از جمله همین عقاید است (شهرابی، ۱۳۷۷). شاد بودن به عنوان یک فرد یا یک زوج، پیوسته و در تمام عمر، کار سختی است. هیچ فردی همیشه شاد نیست و برای زوج‌ها طبیعی است که دوره‌هایی از ناشادی، کشمکش یا فشار را تجربه کنند. تصویری که می‌توان از ازدواج ارائه داد خوشی و سعادت پیوسته زناشویی است. واقعیت این است که ازدواج فرد را شاد نمی‌کند، شاد نگه نمی‌دارد، یا به وی کمک نمی‌کند که از زحمت و سختی دور شود. به طور قطع کسی که هدفش از ازدواج همیشه شاد

بیردازند (فورنس، ۱۹۹۹).

زوج‌های خشنود و راضی از مهارت‌های ارتباطی خود به نحو احسن در زندگی مشترک استفاده می‌کنند. آنان می‌دانند که ارتباطشان چقدر تسهیل کننده‌است. ازدواج یک به هم پیوستن و یک نظام خود بازدارنده است. رفتار و حالت یکی از زوج‌ها همیشه محرک نوع خاصی از واکنش‌های طرف دیگر است. چون این حالات و اعمال ناشی از آن بسیاری از اوقات از سطح ناخود آگاه فرد ناشی می‌شود، همسران خشنود تلاش می‌کنند رفتار و حالات خود را بازشناسی کنند و نسبت به محرک‌های یکدیگر، چه به صورت کلامی و چه غیر کلامی، آگاهانه واکنش نشان دهند. همان گونه که نولر^۴ (۱۹۸۶) یادآوری می‌کند مردان و زنانی که رضایت زناشویی بالایی دارند از واکنش‌هایی استفاده می‌کنند که رفتارهای مثبت آن‌ها را از سایر رفتارها متمایز می‌سازد (مثل لبخند زدن و... به هنگام تأیید). یا به گفته پش^۵ (۱۹۹۸) زوج‌هایی که نقص مهارت‌های ارتباطی دارند در معرض خطر

فریب خوردن یا خطا کردن خودشان نیز وجود دارد. انسان را آسیب پذیر می‌بینند و به این ترتیب می‌توانند قصور و کوتاهی دیگری را پذیرند. آن‌ها مسئولیت رفتار و عزت نفس خودشان را به طور فردی می‌پذیرند و انتظار ندارند که شریک زندگی‌شان مسئول شاد و خوشحال نگه داشتن آن‌ها باشد. به همین دلیل از سرزنش و انتقاد یکدیگر اجتناب می‌کنند و در عوض آن‌چه را در مورد همسرشان درست است تأیید می‌کنند. با همدلی به سخنان یکدیگر گوش می‌دهند و در جست وجوی عواملی اند که در روابط آن‌ها تأثیر مثبت به جای می‌گذارند (لیدر، ۱۹۹۰).

۳- همسران بر پایه اعتماد مقابل به تشریک مساعی می‌پردازند. تشریک مساعی، بر اعتماد مقابل زوج‌های دارای زندگی زناشویی با ثبات و رضایت‌بخش بنیان نهاده شده است و به آن‌ها امکان صرف وقت، انرژی، رغبت و اطمینان به درگیر شدن در فعالیت‌ها و کارهای فرعی خارج از محیط زناشویی‌شان را می‌دهد. آن‌ها آزادند که نه تنها فقط از یکدیگر، بلکه از هر آن‌چه ممکن است آن‌ها را به طور فردی یا دو تایی علاقه‌مند سازد، لذت ببرند (فورنس، ۱۹۹۹).

۴- در یک ارتباط زناشویی توأم با حس همکاری و مشارکت ممکن نیست زن

همسران خشنود
تلash می‌کنند رفتار و
حالات خود را
بازشناسی کنند و
نسبت به محرک‌های
یکدیگر، چه به
صورت تک‌باشند و چه
به شرکت‌باشند،
با این امر مورد پذیرش
و مرد همیشه با یکدیگر
موافق باشند، اما می‌توانند به
راحتی مخالفت خود را اعلام
کنند، و این امر مورد پذیرش
قرار می‌گیرد که با هم به
دبیل راه حلی بگردند که
مورد تأیید هر دو قرار گیرد،
مشکلات زندگی را همواره
با یکدیگر حل کنند و به طور
منظم و صحیح برای تعریف
و حل مشکلات - حتی اگر
ساده باشد - به گفت و گو

توسعه به افزایش احساس بیگانگی، انزوا و بدگمانی کلی و فراگیر در افراد منجر می‌شود. در جریان چنین تغییرات سریعی است که باورها و رسوم ما پیوسته زیر سؤال می‌روند و از هرسو تهدید می‌شوند. این نکته در هیچ حوزه‌ای به اندازه حوزه روابط زناشویی و خانوادگی آشکار نیست. در ازدواج سنتی، افراد از جایگاه خود آگاه بودند. شوهر اقتدار و حمایت اقتصادی را فراهم می‌کرد و زن مسئولیت منزل و تربیت کودکان را بر عهده داشت؛ ولی اکنون مسئولیت‌ها یا تقسیم می‌شوند یا بر مبنای اهداف فردی تعیین می‌گردند.

داشت؛ ولی اکنون مسئولیت‌ها یا تقسیم می‌شوند یا بر مبنای اهداف فردی تعیین می‌گردند. نتیجه این تغییر فرهنگی کاملاً روشن است. چنان‌چه نیازها و اهداف فرد بر آورده نشود، می‌پرسد: چرا باید این رابطه را حفظ کنم در حالی که بهای زیادی می‌پردازم و در عوض سود کمی به دست می‌آورم؟! این احساس وقتی شدت می‌یابد که زن و شوهر علاوه بر این تغییرات سریع فرهنگی از ابتدا نیز پیوندان با تفاوت‌های فرهنگی بسیار آغاز شده باشد. این تفاوت‌های فرهنگی در تمام زمینه‌های رفتاری تأثیرگذار است، از جمله رفتارهای غیرکلامی که برای افراد برخاسته از دو فرهنگ متفاوت، معانی متفاوت و گاه متضاد دارد، و می‌تواند منشأ بروز اختلافات در زمینه درک متقابل باشد.

عوامل شخصی: عوامل شخصی فراوانی وجود دارد که می‌توانند در نارضایتی زناشویی دخیل باشند و آن را تشدید کنند. ادراک‌های غلط و انتظارهای غیرواقع‌بینانه‌ای که در

نقص عملکرد زناشویی و بروز اختلافات منجر به طلاق و جدایی قرار دارند.

ناخشنودی و طلاق در خانواده و علل آن

در مقابل مفهوم رضایت زناشویی، ناخشنودی و احتمالاً یکی از نتایج آن، یعنی طلاق وجود دارد. طلاق را می‌توان از مهم‌ترین پدیده‌های حیات انسانی تلقی کرد. این پدیده دارای ابعادی به تعداد تمامی جوانب و ابعاد جامعه انسانی است و تأثیرات متفاوت روانی، اقتصادی، و اجتماعی دارد. بنا به اظهار ساروخانی (۱۳۷۶)، طلاق نخست یک پدیده روانی است، زیرا بر تعادل روانی نه تنها دو انسان، بلکه فرزندان، بستگان، دوستان و نزدیکان آن‌ها اثر می‌نهد. دوم این که طلاق، پدیده‌ای است اقتصادی، زیرا به گستالت خانواده به عنوان یک واحد اقتصادی می‌انجامد و با بر هم زدن تعادل روانی انسان‌ها موجبات بروز اثرهای سهمگین در حیات اقتصادی آن‌ها را نیز فراهم می‌سازد. سوم آن که طلاق پدیده‌ای است مؤثر بر تمامی جوانب جمعیت در یک جامعه، زیرا از طرفی بر کمیت جمعیت اثر می‌نهد، چون تنها واحد مشروع و اساسی تولید مثل یعنی خانواده را از هم می‌پاشد و از طرف دیگر بر کیفیت جمعیت اثر دارد چون موجب می‌شود فرزندانی محروم از نعمت‌های خانواده تحویل جامعه گردند که به احتمال زیاد فاقد شرایط لازم در راه احراز مقام شهرنشی یک جامعه‌اند. پس می‌توان گفت جامعه‌ای که در آن طلاق از حدی متعارف تجاوز کند، هرگز از سلامت برخوردار نخواهد بود.

پاسخ به این سؤال که در یک ازدواج خاص چه اشکالی وجود دارد که منجر به طلاق می‌شود، آسان نیست. هزاران عامل می‌توانند بر تصمیم به جدایی و طلاق زوج تأثیر بگذارند. این عوامل را می‌توان در سه مقوله طبقه‌بندی کرد: عوامل اجتماعی، عوامل شخصی و عوامل رابطه‌ای (سهرابی، ۱۳۷۷).

عوامل اجتماعی: ما اکنون در عصر تغییرات سریع وی ساقه‌ای زندگی می‌کنیم. این پیجیدگی جامعه در حال

احترام خواهد گذاشت، مرا در ک خواهد کرد، و با من موافق خواهد بود، بدون این که توجه کند من چه رفتاری دارم.

۱۰- بسیار ناگوار خواهد بود که همسرم مرا شرمنده و تحیر کند یا از من انتقاد کند.

۱۱- سطح علاقه‌مندی و وفاداری ما به هم هرگز نباید کاهش یابد.

۱۲- ما باید همیشه در مورد مسائل مهم با یکدیگر توافق داشته باشیم.

هر کدام از موارد فوق همانند امیدهای اشتباه و اهداف غیرواقع‌بینانه فقط زوج‌هارا به سمت یأس، دلسردی، ناکامی و خشم سوق می‌دهد. همان‌طور که افراد تغییر می‌کنند رابطه نیز تغییر می‌نماید. هنگامی که همسران علاوه‌ها، فعالیت‌ها و ارزش‌های همپوش یا مشترک را مشاهده نمی‌کنند فرایند کناره‌گیری را آغاز خواهند کرد.

عوامل رابطه‌ای: عوامل رابطه‌ای در واقع پایه‌بیشتر مداخله‌های درمانی در زناشویی‌های بیمار به شمار می‌آیند. منظور از عوامل رابطه‌ای کلیه رفتارهای کلامی و غیرکلامی و زمینه‌های درونی اند که سبب انتقال و دریافت پیامی می‌شود. نتایج کلی پژوهش‌های انجام شده (نولر، ۱۹۶۱، یلسما، ۱۹۸۶، پش، ۱۹۹۸) حاکی از آن است که در تعامل دو فرد آن چه دارای اهمیت است انتقال پیام است، به نحوی که هم گوینده آن چه رامی خواهد بیان کند و هم شنونده همان مطلب گفته شده را دریافت کند. بنابراین هر دو نوع پیام کلامی و غیرکلامی با هم وظیفه ابلاغ را بر عهده می‌گیرند. در این میان کلاریک^۷ (۱۹۹۵) دریافت که مردها و زن‌ها در تعامل‌های خود و در به کار گیری رفتارهای کلامی و غیرکلامی با یکدیگر تفاوت دارند. اما در عین حال به گفته هالفورد^۸ (۱۹۹۰) زوج‌های شاد (در هر کشوری که باشند) از پذیرش کلامی بیشتر، اطلاعات کلامی خشنی و پاسخ‌های غیرکلامی مثبت استفاده می‌کنند، اگرچه یافته آرچر^۹ (۱۹۹۹) عوامل درونی

درون زندگی زناشویی رسوخ می‌کنند نمونه‌های اصلی عوامل شخصی اند. تا زمانی که جامعه به پروراندن آرمان‌های شاعرانه و انتظارهای خیالی ادامه می‌دهد و افراد نیز آن را می‌پذیرند، سرخوردگی زناشویی ادامه خواهد یافت.

سلیمانیان (۱۳۷۴) باورهای غیرمنطقی را در میان زناشویی‌های ناخشنود بیشتر از باورهای غیرمنطقی در میان زوج‌های خشنود یافته است. در همین زمینه سهرابی (۱۳۷۷، ص ۲۵) دوازده باور و انتظار مخبر را نام می‌برد:

۱- عشق ما (یعنی احساسات عاشقانه و هیجانی) با گذشت زمان کاهش خواهد یافت.

۲- همسرم باید بتواند افکار، احساسات، و نیازهای مرا پیش‌بینی کند.

۳- همسرم هرگز مرا نخواهد رنجاند یا با خشم در مقابل من قرار خواهد گرفت.

۴- اگر همسرم واقعاً عاشق من باشد باید همیشه سعی کند که مرا خوشحال کند (یعنی هر نیاز و خواست مرا برابر و در سازد).

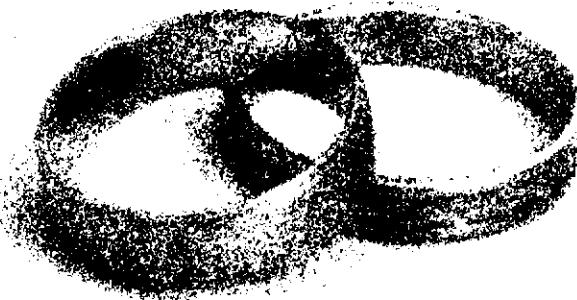
۵- عشق یعنی این که هرگز نسبت به همسرت خشمگین یا عصبانی نشود.

۶- همیشه با هم بودن را نشانه عشق پنداشتن.

۷- علایق، اهداف و ارزش‌های شخصی ما همیشه مانند هم خواهد بود.

۸- همسرم همیشه با من صادق و صریح خواهد بود.

۹- چون ما عاشق هم هستیم پس همسرم همیشه به من

که وقتی افراد در فرد مقابل خود احساس فریبکاری می کنند رفتارهای کلامی و غیرکلامی شان تغییر می کند و ارتباطشان در ابهام بیشتری فرو می رود. هالت گریوز^{۱۴} (۱۹۹۱) نیز تیجه گیری می کند که وقتی افراد در موقعیت تهدیدآمیز قرار می گیرند بیشتر به تفسیر غیرمستقیم می پردازند و پاسخ های غیرمستقیم ارائه می دهند و بدین ترتیب ارتباط را در لایه ای از ابهام می پوشانند. از پژوهش های دو دهه اخیر به نقل از سهرابی (۱۳۷۷) می توان به نتایج زیر اشاره کرد:

۱- زوج های درمانده و غیردرمانده در نیت ارتباط هایشان با یکدیگر تفاوت ندارند. با وجود این همسران درمانده کمتر از همسران غیر درمانده گفته های همسرشان را به درستی ادراک می کنند.

۲- نسبت میزان توافق به میزان عدم توافق در زوج های درمانده کمتر از زوج های غیردرمانده است.

۳- رفتار غیرکلامی شاخصی قوی برای تمایز زوج های درمانده و غیردرمانده است. زوج های درمانده رفتارهای غیرکلامی منفی تری را نسبت به زوج های غیر درمانده بروز می دهند.

تحقیقات بسیار دیگری نیز در زمینه ارتباط و تأثیر آن بر سطوح مختلف زندگی صورت گرفته است که در آن میان

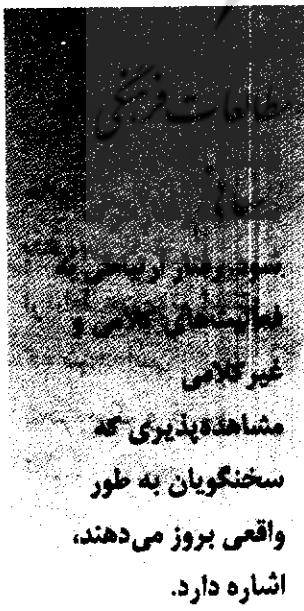
(انگیزه ها، تفکرات، تاریخچه زندگی خانوادگی و تجربیات زندگی) را در چگونگی انتقال یا دریافت پیام دارای اهمیت می داند. جانسون^{۱۵} (۱۹۹۶) بر این باور است که استحکام زناشویی به طور وسیعی به ادراک هر یک از زوج ها از ارتباط بستگی دارد. نتایج تحقیقات گاتمن^{۱۶} (۱۹۸۱) نیز مؤید این است که شوهرانی که از همسران خود راضی اند، بیشتر می توانند حالت های غیرکلامی همسرشان را درک کنند، در حالی که شوهران ناراضی کمتر قادر به انجام این کارند.

زوج های درمانده و تحت فشار معمولاً مشکلاتی را در حیطه ارتباط های خود تجربه می کنند. آن هایه ویژه شدیداً گرفتار الگوهای ارتباطی بی حاصل اند، یا در ارتباط های خود بیشتر به نیت عمل به جای نتیجه آن توجه می کنند. ابسو^{۱۷} (۱۹۹۶) و بور گن^{۱۸} (۱۹۹۵) دریافتند

زنashوی زوج هاست. بورلسون^{۱۷} (۱۹۹۷) رابطه بین مهارت های ارتباطی و رضایت زناشوی را امری پیچیده می بیند. وی تأکید می کند که محققان برای افزایش دقت تحقیق در مهارت های ارتباطی در زندگی زناشوی باید بین انگیزه ها، مهارت ها و رفتارها تمایز قابل شوند. هم چنین به تفاوت های بین سطوح عملی و ادراکی در ابلاغ انگیزه ها، مهارت ها و رفتارها توجه داشته باشند. وی می گوید: انگیزه به تمایلات فرد و اهداف وی برای آن چه می خواهد انجام دهد یا تلاش می کند انجام دهد و ممکن است در رابطه با دیگری مثبت یا منفی باشد، اشاره می کند. مهارت ارتباط به طور مستقیم قابل مشاهده نیست بلکه باید از مشاهده رفتار در ک شود. رفتار ارتباطی به فعالیت های کلامی و غیر کلامی مشاهده پذیری که سخنگویان به طور واقعی بروز می دهند، اشاره دارد. رفتار مشاهده شده محصولی از انگیزه یا تمایل فرد در یک موقعیت ویژه، و مهارت هایی است که برای دنبال کردن آن تمایلات در دسترس دارد. ولی باید توجه داشت که تقریباً غیر ممکن است که بتوان گفت تفاوت رفتارها ناشی از تفاوت انگیزه ها یا تفاوت در مهارت ها یا ترکیبی از آن هاست.

نتایج این تحقیقات

نشان می دهند که مهارت ها و رفتارهای ارتباطی به طور مثبت با زناشوی غیر آشفته مرتبط است، به این معنا که زوج های آشفته، گرچه احتمالاً مهارت کمتری نسبت به زوج های غیر آشفته ندارند، اما در رفتار تمایل منفی بیشتری به طور ناشان می دهند. چنین نتایجی این ضرورت را که آموزش می تواند نقش بسیار مؤثری در بهبود مهارت های ارتباطی

تحقیقاتی است که در زمینه ارتباط و تأثیر آن بر سلامت انجام شده است. پترسون^{۱۵} (۱۹۹۶) دریافت خانواده هایی که قادر نند احساساتشان را بهتر تعریف و بیان کنند، وقتی برای آن ها برانگیختگی هیجانی ایجاد می شود سریع تر فشار خونشان به وضعیت عادی بر می گردد. در حالی که افراد ناتوان در بیان احساسات، فشار خونشان مدت طولانی تری متغیر باقی می ماند. و شیفر^{۱۶} (۱۹۹۸) هم به این نتیجه دست یافت که عوامل تنفس زا در تعامل زناشوی با ارزیابی ها و واکنش های نامناسب مربوط آند که تأثیری مستقیم برخود - سودمندی و تأثیری غیر مستقیم بر عزت نفس دارد و این دو تأثیری مستقیم بر افسردگی دارند. پژوهش ها هم چنین گویای آن اند که دشواری های ارتباطی منابع اصلی مشکل های میان فردی اند. بدنه بیش تر مشکلات خانوادگی و زناشوی، بدفهمی ناشی از ارتباط غیر مؤثر است که نتیجه اش محرومیت و خشم است. درمانگران خانواده چنین ارزیابی می کنند که دلیل اصلی آشفگی خانواده ها فقدان مهارت ها در بخشی از زندگی

- JOHN , DAVID . " MARITAL QUALITY : A PRODUCT OF THE DYADIC ENVIRONMENT OF INDIVIDUAL FACTORS " SOCIAL FORCES , 1996 , VOL 76(3) , 883-904
- LEDERER , WILLIAM L . " THE MIRAGES OF MARRIAGE ", W.W. NORTON & COMPANY NEW YORK, LONDON, 1990.
- NOLLER , PATRICIA . " SENDING EMOTIONAL IN MARRIAGE" : BRITISH JOURNAL OF SOCIAL PSYCHOLOGY , 1986, VOL 25(4) , 287- 297 .
- ODELL , MARK. " CONGRUENCE DESIRE , FOR CHANGE AND ADJUSTMENT THE FIRST YEAR OF MARRIAGE ", MARRIAGE AND FAMILY REVIEW , 1998, VOL 27(1-2), 91-112.
- PASCH, LAVRI - A , " SOCIAL SUPPORT, CONFLICT AND THE DEVELOPMENT OF MARITALAYS FUNCTION" , JOURNAL OF CONSULTING AND CLINICAL PSYCHOLOGY , 1998, VOL 66(2) , 219-230.
- PETERSON , GAYLE . " COMMUNICATION AND PROBLEM SOVLING " , 1996 , ASK DR GALYE . COM : COMMUNICATION AND PROBLEM SOLVING.
- SCHAFER, ROBERT B. " STRESS IN MARITAL INTERACTION AND CHANGE IN DEPRESSION " , JOURNAL OF FAMILY ISSUES,1998, VOL 19(5) , 578-594.
- YELNSMA, PAUL . " MARRIAGE V.S. COHABITATION : CAPLES, COMMUNICATION PRACTICE AND SATISFACTION " , JOURNAL OF COMMUNICATION , 1986, VOL 36(4), 94- 107 .

پی نوشت ها:

- 1- ODELL
- 2- LEDERER
- 3- FORNESS
- 4- NOLLER
- 5- PASCH
- 6- YELNSMA
- 7- KOLARIK
- 8- HALFORD
- 9- ARCHER
- 10- JOHNSON
- 11- GOTTMAN
- 12- EBESU
- 13- BURGOON
- 14- HOLTGRAVES
- 15- PETERSON
- 16- SCHAFER
- 17- BURLESON

و خشنودی زناشویی داشته باشد به اثبات می رساند، و برای هر یک از زوج ها لازم و ضروری است که قبل از پیوند زناشویی یا در سال های اولیه زندگی با مهارت آموزی در این زمینه مانع بروز بسیاری از اختلافات و مشکلات رفتاری ناشی از بدفهمی یکدیگر یا ارضانشدن نیازها و خواست های معمول زندگی مشترک شوند.

منابع:

- ساروخانی، باقر: طلاق، پژوهشی در شناخت واقعیت و عوامل آن، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم، تهران ۱۳۷۶.
- برنشتاین، فیلیپ: شناخت و درمان اختلاف های زناشویی، ترجمه حمیدرضا سهرابی، انتشارات جیحون، تهران ۱۳۷۷.
- BURGOON, JUDEE K. " INTERPERSONAL DECEPTION" , IV : " EFFECTS OF SUSPICION ON PERCEIVED COMMUNICATION AND NONVERBAL BEHAVIOUR DYNAMICS" , UVMAN, COMMUNICATION RESEARCH, 1995, VOL 22(2) , 163-196.
- CREIDER, CHET- A, " INTERLANGUAGE COMPARISONS IN THE STUDY OF THE INTERACTIONAL USE OF GESTURE" , SEMIOTICA, 1986, VOL 1(2) , 147-163.
- EBESU, AMY S." VERBAL AND NONVERBAL BEHAVIOURS AS A FUNCTION OF DECEPTION TYPE", JOURNAL OF LANGUAGE AND SOCIAL PSYCHOLOGY , 1994, VOL 13(4), 418- 442 .
- FORNESS, STEPHANIE ." MAINTAINING A HAPPY MARRIAGE " , [HTTP://WWW.UWYOEDU/AG/CES/FAMILY/BEN/MARRIAGE/FACTSTTEE/HAPPY.HTML](http://WWW.UWYOEDU/AG/CES/FAMILY/BEN/MARRIAGE/FACTSTTEE/HAPPY.HTML).
- GOTTMAN, JOHN M. " COMMUNICATIVE COMPETENCE IN THE NONVERBAL BEHAVIOUR OF MARRIAGE COUPLES" , JOURNAL OF MARRIAGE AND THE FAMILY, 1981, VOL 43(4), 817-824.
- HALFORD, KIM W. "THE CROSS - CULTURAL CONSISTENCY OF MARITAL COMMUNICATION ASSOCIATED WITH MARITAL DISTRESS " , JOURNAL OF MARRIAGE AND THE FAMILY , 1990 , VOL 52(5) , 753 - 760 .
- HOLTGRAVES , THOMAS . " INTERPRETING QUESTIONS AND REPLIES : EFFECTS OF FASE - THREAT , QUESTION FROM, AND GENDER " : JOURNAL OF SOCIAL PSYCHOLOGY QUARTERLY , 1991. VOL 45(1), 15-26.